

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழுவின் பிரஜாவரிமையை பறித்தவர்கள் அதற்காக கையநேரக் கோரினர். இலங்கை பிரஜாவரிமை வணேட்டுமாயின் விண்ணப்பிக்க கோரினர்.

இந்த இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1951 ஆகஸ்ட் 5ம் திகதி வரை 825000 பேர் பிரஜாவரிமை கோரி 237034 விண்ணப்பங்களை சமர்ப்பித்தனர். 1951 முதல் 1962 வரை 11 வருடமாக விண்ணப்பங்கள் மலே பரிசீலனை என்ற பெயரில் தமிழ் சிங்கள இனவாதிகள் நாட்களாகக் கடத்தினர். 1962 இல் 134188 பேருக்கு மட்டும் பிரஜாவரிமை வழங்கப்பட்டது. இது மொத்த மக்களில் 16.2 சதவீதமாகும். 1949-1964 வரையிலான காலத்தில் 184771 மலையக மக்கள் இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர். இலங்கை இனவாதிகள் மலையக மக்களை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்த நிலையில், அவர்கள் "நாடற்றவர்கள்" என்ற நிலைக்குள் மாற்றியதுடன், இந்த அடையாளம் இழிவாகப் பட்டனர்.

1948ம் ஆண்டு 18ம் இலக்க குடியரிமைச் சட்டப்படி இலங்கைப் பிரஜை என்பதை அங்கீகரிக்க

1.பரம்பரையாக குடியிருக்க வணேட்டும் அல்லது

2.சட்டப்படி சட்டத்தின் நிபந்தனைக்குட்பட்ட பதிவு செய்திருக்க வணேட்டும் என்றதன் மூலம் அரையரிமையாக வதைத்திருந்த ஒரு சமூகத்தையே நிலைத்துமாற வதைத்தனர். சாதிய ரீதியாக இழிந்த நிலையில் அடக்கியாண்ட ஒரு சமூகத்தை, வாக்கு ரீதியாக கடுமையாக சூரண டியதுடன் அடிப்படையான வாழ்விடம் முதல் கல்வியறிவற்ற நிலையில் நட்பைப் பிணமாக வதைத்திருந்த ஒரு சமூகத்திடம், சட்டப்படி வாழ்ந்ததை நிறுவக் கோரிய போது அவர்கள் கையில் உழைப்பதைத் தவிர வேறு எதுவுமே இருக்கவில்லை.

மலையக மக்களின் பெயரில் வளர்ச்சி பெற்று வந்த பிழைப்புவாத தொழிலாளர் காங்கிரஸ், இதனை தனது பிழைப்புக்கே சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டது. இந்த மக்களின் நலனில் தமிழ் சிங்கள கட்சிகள் ஏறெடுத்துக் கட்ட பார்க்கவில்லை. மலையக மக்களை நாடும் கடத்த தொடர்ச்சியான பல பச்சேசு வார்த்தைகளை இந்தியாவுடன் நடத்தினர்.

1947 இல் நேரு - சனேநாயக கா இரண்டாவது தடவையாக 8 லட்சம் மலையக மக்களின் தலைவிதி தொடர்பான பச்சேசு வார்த்தையை நடத்தினர்.

1953 இல் நேரு - டட்லி பச்சேசு வார்த்தை லண்டனில் நடந்தது. இதில் இந்தியா 3 லட்சம் பரே ஏற்க வேண்டும் என்றும், மற்றவர்களுக்கு இலங்கை பிரஜாவரிமனை வழங்க வேண்டும் என்றும் ஒப்பந்தம் பச்சேப்பட்டது. இதில் 3 லட்சம் மக்களை கட்டாயத்தின் பெயரில் நாடும் கடத்தப்படுவர் என்று கஹியதால், இதனை நேரு ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்ததால் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகவில்லை.

1954 இல் நேரு - கொத்தலாவல பச்சேசு வார்த்தை புதுடலெல்லியில் நடப்பெற்றது. இதுவும் தோல்வி பெற்றது.

1962 க்கு பின்பாக பகிஸ்தானுக்கு 5749 பரே நாடும் கடத்தப்பட்டனர்.

1964 இல் 1008269 மலையக மக்கள் இலங்கையில் இருந்தனர். இவர்கள் தொடர்பாக 1964.10.30 இல் சிறீ மா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. மலையக மக்களை நாட்கடத்துவதை துரிதமாக்கியது. இந்த ஒப்பந்தப்படி 975000 பரேல் 525000 பரேல், அவர்களின் இயற்கை அதிகரிப்புடன் 15 வருடத்தில் இந்தியாவாக்கு நாட்கடத்துவதை உறுதி செய்தது. அதே நேரம் 3 லட்சம் பரேலுக்கு அவர்களின் இயற்கை அதிகரிப்புடன் இலங்கை பிரஜாவாழிமலை வழங்குவதாக இனவாதிகள் ஒத்துக் கொண்டனர். 1.5 லட்சம் பரேலின் தலைவிதியை 1974 இல் தீர்மானிப்பதாக கூறியது.

1974 இல் சிறீ மா - இந்திரா ஒப்பந்தம் முந்திய ஒப்பந்தங்களுக்கு உட்படாத மக்களை பரஸ்பரம் பாதிக்கப் பங்கிட்டாகக் கொள்வதாக கையெழுத்திட்ட ஒரு மாபெரும் மனித விரோதத்தை அரங்கேற்றினர்.

ஒரு மக்கள் கட்டத்தின் தலைவிதியை, மனித விரோதங்களுக்கு தலைமை ஏற்ற இரு தலைவர்கள் தீர்மானிக்கும் விடையாக்கினர். மக்களை மந்தைக் கட்டம் போல் நடத்தினர். இடதுசாரி மற்றும் முற்போக்கு வடேமிட்ட இனவாத அரசு நிலவிய காலத்தில் தான், இந்த மாபெரும் இனவிரோத ஒப்பந்தங்கள் அரங்கேறின. இந்த இனவாத ஆட்சிகளில் இலங்கையின் போலி இடதுசாரிகள் முக்கிய பொறுப்புகளில் இருந்தனர். வலதுசாரிகள் இதற்கு ஆசி வழங்கினர். இலங்கை இனவாத வரலாற்றில் எதிர்ப்பற்ற வகையில் நாட்கடத்துவதை அனைவரும் அங்கீகரித்தனர். 1971-77 இல் உடதுணியுடன் நாய் பிடிப்பது போல் மலையக மக்களை பிடித்து, ஆயிரக்கணக்கில் இந்தியாவாக்கு நாட்கடத்தினர். ஒட்டு மொத்தமாக நாட்கடத்துப் பட்டவர்களில் 88 சதவீதமானவர்கள் இந்தியாவை முன்பே பார்த்ததேயில்லை. இந்த நிலையில் ஒரு மனித விரோதம் அரங்கேறியது. இக் காலத்தில் தமிழ் தேசியம் இன்றைய ஆயுதப் போராட்டங்களுக்கு அத்திவாரமிட்ட காலமாகும். ஆனால் இந்த மலையக மக்களையிட்டு போராடவில்லை. நாட்கடத்துவதில் வகைப் பற்றாது.

ஆண்டில்
பெற்றோர்

இந்தியா அனுப்பப்பட்டோர்

இலங்கைப் பிரசாவரிமை

1964

14

-

1965

51

-

1966

1910

-

1967

2648

-

1968

2123

170

1969

5284

2929

1970

8733

7469

1971

21867

13696

1972

27575

16107

1973

33175

15805

1974	-	-
1975	106425	60813
1976	190802	104570
1978 ஜூன் 30 வரை	229925	131473

1971-77 க்கு இடையில் வகைமாக நாடாளுக்கூட்டப் பேரவை நடந்தது. விசேட புகைவண்டி இதற்கென இனவாதிகள் பயன்படுத்தினர் இந்த அவலமான புகைவண்டியில் எழுந்த கதறல்கள் அந்த வண்டி சனெற இடமெல்லாம் பிரபலித்து எதிரொலித்தது. இந்த புகைவண்டிக்கு "அழகைக் கோச்சி" என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. ஒரு இனத்தின் பிரிவிலும் சோகத்திலும் மற்றைய இனங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர். இதன் மூலம் அற்புத எலும்புகளை மற்றைய தேசியங்கள் பெற்றுக் கொண்டன. 19.10.1983 வரை மொத்தம் 107580 குடும்பத்தகைச் சேர்ந்த 428380 பேர் நாடாளுக்கூட்டப் பேரவை.

மனித விரோத வரலாற்றை இனவாதிகள் அரங்கேற்றிய போது, சிறுபான்மை இனங்களின் தலைவர்களும் சொந்த இனத் தேசிய தலைவர்களும் அப்பட்டமான துரோகத்தையே கையாண்டனர். சிறீ மா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் செய்த போது தொண்டமான அரசாங்கத்தில் நியமன எம்பியாக நக்கியே பிழைப்பை நடத்தினார். இந்த ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்தால் சொத்துகள் பறிக்கப்படும் என்ற மசோதாவை பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றியது. இன தலைவர்களாக இருந்த சொத்துக்கு சொந்தக்காரர்கள், இந்த ஒப்பந்தத்தை அனுசரித்து ஆதரித்து நின்றனர். 1967 நாடாளுக்கூட்டப் பேரவை வசதியாக நாடாளுக்கூட்டப் பேரவை கண்டறிய தனி இடாப்பு அவசியம் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் செயலாளர் பீற்றர் கெனமன் கொண்டு வந்த போது, அதற்கு இனவாதிகள் கட்சி பதேமின்றி ஆதரித்தும் பதேசியும் வாக்களித்தனர். இதையே சிறீ மா 1964 கொண்டு வர முயன்ற போது சாதாரணமாகவில்லை. இனவாதம் போலி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளையும் கட்டிவிட்டு வகைக்கவில்லை. சிறீ மா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து வந்த தமிழரசுக் கட்சி, 1966ம் ஆண்டு ட்ட்லி சனேநாயக காவின் ஆட்சியில் இதனை ஆதரித்ததுடன் நாடாளுக்கூட்டப் பேரவைக்கு ஒத்துழைத்தனர். இதனை எதிர்த்த

எம்.மாணிக் கம் தனது பதவியைத் துறந்தார்.

1949 இல் மலையக மக்களின் பிரஜாவூரிமை பறிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து உருவான தமிழரசுக் கட்சி அந்தக் கோரிக்கையை கைவிட்டது. இந்த நிகழ்வு மீண்டும் அம்மக்களுக்கு, தமிழ் மக்களுக்குச் செய்த வரலாற்றுத் துரளோகமாகும். இந்த துரளோகத்தை 1957 இல் யூலை 27 இல் செய்து கொண்ட பண்டா - சலெவா ஒப்பந்தம் பார்த்தியாக்கியது. அந்த ஒப்பந்தம்

1.சிங்கள குடியேற்றத்தை நிறுத்தல்.

2.தசேய சிறுபான்மை மொழியாக தமிழை அங்கீகரித்தல்.

3.வடக்கு - கிழக்கில் தமிழ் நிர்வாக மொழியாக இருத்தல்.

4.தமிழ் மக்கள் தம் கருமங்களை தமிழில் ஆற்றவும், பண்பாட்டை வளர்க்கும் உரிமை உண்டு.

5.பிரதேச சபை மஹம் பிரதேச சபை சபை வட்டம்.

மலையக மக்களின் பிரஜாவரிமனை என்ற விடயத்தை அப்படியே கைவிட்டனர். மாறாக அந்த இனவாதத்தை அங்கீகரித்தே இந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. தசேயம் குறுந் தசேயமாக சிதறத் ததைக் காட்டுகின்றது. இது இன்று வரை நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை. மற்றைய இனங்கள் மலே இனவாதத்தை கையாள்வதை அங்கீகரித்தே, இந்த ஒப்பந்தம் சலுகை பெறுவதை உறுதி செய்தது. ஒரு நாட்டில் இனவாதத்தை எதிர்த்து நடக்கும் ஒப்பந்தங்கள், மற்றைய இனங்கள் மலே இன ஒடுக்குமுறையை ஒழிப்பதை நிபந்தனையாகக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாத வரை மற்றைய இனங்கள் மலே இன ஒடுக்குமுறையை இணைந்து அங்கீகரிப்பது என்பது, இந்த ஒப்பந்தத்தை கிழித்தெறிவதற்கு முன் கட்டியே அங்கீகரிப்பதை நிபந்தனையாகக் கூகின்றது. ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது என்பது உண்மையில் தமிழ் தலைவர்களின் சொந்த துரோகத்தில் இருந்தே தொடங்குகின்றது. மற்றைய இனங்களை ஒடுக்க அங்கீகரிக்கும் இணை ஒப்பந்தங்கள் இனவாதத்தில் மலே துளிரக்கின்றது. இந்த ஒப்பந்தங்கள் பரஸ்பரம் சொந்த இனத்தின் மீதான இனவாத அணிதிரட்டலை மலே ஆழமாகக் கூகின்றது.

இந்த ஒப்பந்தம் அழுவல் செய்யப்படவில்லை. 1958.4.8 இல் இந்த ஒப்பந்தம் பகிரங்கமாக இனவாதிகளின் முன்னிலையில் கிழித்தெறியப்பட்டது. இனவாதத்தை ஒழிக்காத பல்தசேய இனங்கள் உள்ள நாட்டில், இரண்டு இனங்கள் மற்றைய இனங்களை ஒடுக்குவதை அங்கீகரித்து செய்யும் ஒப்பந்தத்துக்கு நடக்கும் கதியே விரைவில் நடந்து முடிந்தது.

1960 இல் தமிழரசுக் கட்சி நான்கு கோரிக்கையை வைத்தது.

1.பிரதேச சபைகளை அமைத்தல், குடியிறேற்றங்களை நிறுத்தல்

2.தமிழ் மொழிக்கு சட்ட அந்தஸ்து

3.பிரஜாவரிமசை சட்டத்தை திருத்தல்

4.குடியரிமை பிரச்சனை தீர்க்கும் வரை 6 நியமன உறுப்பினரில் நான்கை மலையக மக்களுக்கு வழங்கல்

தமிழரசுக்கட்சி மீண்டும் சில கோரிக்கையுடன் தம்மை நிலைநிறுத்த முனைந்தனர். பிரஜாவரிமசை சட்டத்தை திருத்தக் கோரினர்களே ஒழிய நீக்கக் கோரவில்லை. இதற்குள்ளேயே இனவாதமும், பிரஜாவரிமையை பறிக்கும் கோரிக்கையும் உள்ளடங்கிய வகையில், அரசியல் ரீதியாக இனவாதமாக சீரழிந்து காணப்பட்டது. அத்துடன் இந்த குடியரிமையை தீர்க்கும் வரை பாராளுமன்ற கதிரைக்கு சிலரையே நியமிக்க கோரினர்.

இதன் மஹிமம் இதை உடனடியாகத் தீர்க்க தவேயில்லை என்ற அரசியல் உள்ளடக்கம் மஹிமம், இனவாதத்தை தொடரும் கண்ணியைக் கோரினார். இனவாதத்தை ஒழிக்க போராடவதற்குப் பதில் அதை தொடரும் வகையில் கோரிக்கைகளை அமைத்துக் கொண்டனர்.

1965 இல் சலேவா - டட்லி இரகசிய ஒப்பந்தம் மஹிமே டட்லி ஆட்சிக்கு வந்தார். இதைத் தொடர்ந்து டட்லி ஆட்சி ஏறுவதற்கு முதல் நாள் அதாவது 24.3.1965 இல் டட்லி - சலேவா ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இதன் உள்ளடக்கம்

1.மாகாணசபை அமைப்பது

2.வடக்கு கிழக்கில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம்

3.சிங்கள குடியிறேற்றத்தை தடுப்பது

இந்த ஒப்பந்தமும் மலேமும் ஆழமான இனவாதத்தில் தமிழரசுக் கட்சி சிதறத்தக்கை காட்டினிற்றது. முந்திய ஒப்பந்தத்தை விட பதவி சுகத்துடன் மக்களை ஏமாற்றும் ஒரு நாடகத்தை தமிழரசுக் கட்சி ஆடியது. மலையை மக்களுக்கு முதுகில் குத்துவதில் தலை சிறந்தவர்களாக இருந்தனர். ஒப்பந்தம் மறுபடியும் இலங்கை இனவாதத்தை ஒழிப்பதற்கு

கோரவில்லை. சில எலும்புகளைப் பெற்ற பபி இனவாதத்தைத் தொடரவும் அதற்கு ஒத்துழைப்பதை உறுதி செய்தனர். இருந்த போதும் பெரும்பான்மை இனவாதிகள் சிறுபான்மை இன உதவி இன்றி இனவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட முடியும் என்பதால், எலும்புகள் வீசப்பட்டவதன் அனுமதிக்கவில்லை. இந்த எலும்புக்கான ஒப்பந்தத்தை 1968 இல் கைவிட்டனர். சிறீ மா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து வந்த தமிழரசுக் கட்சி, அதைப் பற்றி ஒப்பந்தத்தில் ஒரு வார்த்தை கூட முன்வைக்கவில்லை. இது போல் பிரஜாவூரிமை பறிக்கப்பட்டவர்களின் கதியையும் இந்த ஒப்பந்தம் பிழைத்தது. மக்களின் வாக்கை கவர மட்டும் அந்த மக்களின் உரிமைகளைப் பற்றி வாய்க்கிய பிழைகள், அந்த மக்களின் மூதுகில் கத்தி துரக்கத்தைத் தொடர்ந்தனர். தமிழரசுக் கட்சியின் இனவாத வரலாறு இப்படித் தான் பல ஆதாரத்துடன் தொடர்ந்தது. இந்த நிகழ்வும் இலங்கையில் மிக மூக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிறுபான்மை இனம் சார்ந்த ஒரு இனவாத நடவடிக்கையாகும். புரஜாவூரிமை பறிக்கப்பட்ட போது தமிழ் தலைவர்கள் இதனை ஆதரித்தே நின்றனர். எதிர்த்தவர்கள் பின்மறைமுகமாக ஆதரிக்கத் தொடங்கினர். மலையக மக்கள் உழைக்கும் வர்க்கமாக இருந்ததாலும், அந்த வர்க்கம் தமக்கு எதிரானது என்பதாலும், தமிழ் தசேயம் இந்த பறிப்புக்கு கம்பளம் விரித்தது.

இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் 1987 இல் செய்து கொள்ளப்பட்ட போதும் இந்த துரக்கம் மீண்டும் அரங்கேறியது.

சரத்து 1.2 இல் மலையக மக்களை இலங்கையின் ஒரு தசேய இனமாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. தசேய இனமாக தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம், பரஹுக்களை தசேய இனமாக ஏற்றவர்கள், மலையக மக்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மாறாக அவர்களை மற்றொரு சரத்து மபிலம் திருப்பியனுப்புவதன் உறுதி செய்தனர்.

சரத்து 2.16 இல் இலங்கையில் உள்ள மலையக மக்களை இந்தியாவாக்கு அழைத்துக் கொள்ள துரிதமாக இந்தியா செயற்படும் என்று இணக்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் இனவாதத்தை எதிர்த்து தமிழ் தசேயம் போராடவில்லை. மலையக மக்களை இலங்கை ஒரு சிறுபான்மை தசேய இனமாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் ஒப்பந்தம் அனைத்துமே, இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுகின்றது. மலையக மக்களின் உரிமைக்காக கரல் கொடுக்க மறுக்கும் தசேயம், கற்றுத் தசேயமாக இனவாதமாக சீரழிந்து கிடப்பதையே காட்டுகின்றது.

அண்மையில் நோர்வேயின் பசேச்சு வார்த்தையைத் தொடர்ந்து வ்ளெனிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்களை திருப்பி அனுப்ப முயலும் போது மற்றொரு துரோகம் வ்ளெிப்பட்டது. தமிழ் தசீய தலவைர்கள் மறேகத் தையை தலவைர்களிடம் தற்காலிகமாக அனுப்ப வ்ளெண்டாம் என்று க்ளெசி வ்ளெண்டுகளே விடுகின்றனர். அவர்கள் தற்போது வாழும் நாட்டில் வாழும் உரிமை, மற்றும் திரும்பிச் செல்லும் அவர்களின் விருப்பங்களை முன் வைத்து க்ளெரவூமில்லை, ப்ளெராடவூமில்லை. இதைத் தான் மலையக மக்களுக்கு தமிழ் தசீயம் காலகாலமாக செய்து வந்த ஒரு துரோக வரலாறாகும்.

விகிதாசார தரேதல் முறை பாராளுமன்றத்தில் ப்ளெம்பான்மை பலத்தை அடியோடும் ஒழித்தது. இனவாதத்தை அனதத்து கட்சியும் அரசியலாகக் கொண்ட நிலையில், சிறுபான்மை கட்சிகளின் ஆதரவுடன் ஆட்சியமைக்கும் நிலை உருவானது. அத்துடன் இந்த தரேதல் முறை மலையக மக்களின் பிரதிநிதிகளைச் சொந்தமாக பாராளுமன்றம் அனுப்பும் அல்லது தீர்மானிக்கும் சக்தியாக மாறியது. இதைத் தொடர்ந்து ஆட்சியை தக்கவைக்க அவர்களின் தயவைப் ப்ளெவும், 1986 இல் மலையக மக்களின் ஒருபகுதியினருக்கு பிரஜாவூரிமை வழங்கிய போது, சூதந்திரக்கட்சியும் அதனுடன் இருந்த கட்சிகளும் எதிர்த்தன. இந்த பிரஜாவூரிமை வழங்கியது இனவாதத்தை ஒழிப்பதை மையமாகக் கொள்ளவில்லை. மாறாக இனவாதத்தை ஆழமாகவும் பலத்தைக் கோரி ஒரு பகுதியினருக்கு வழங்கப்பட்டது. மிகுதியானவர்களை 1987 ராஜீவ் - ஜயெவர்த்தனா ஒப்பந்தம் நாடா கடத்தவ்ளெண்டும் க்ளெரியது, ம்ளெண்டும் இன்றுவரை க்ளெருகின்றது.